

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котлярєвський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №3(124) 10 ЛЮТОГО 2023 РОКУ

У Білоцерківському центрі ПМСД два тижні працюватимуть лікарі столичного медичного центру

Війна – це не лише зруйновані міста й села, сльози і біль, загиблі й поранені. Війна має далекосяжні наслідки, про які ми часто не задумуємося.

Передусім – суттєве скорочення чисельності населення, причому не лише за рахунок убитих, а й у результаті міграції людей за кордон та падіння народжуваності. Щодня на фронті ми втрачаємо генофонд нашої нації – молодих дівчат та хлопців, які могли би народити дітей.

– Тисячі ненароджених у майбутньому дітей – це ще й наслідок проблем українців зі здоров'ям. Ні для кого не секрет, що практично кожен із нас живе зараз у стані постійного стресу. А стрес згубно впливає на здоров'я – як психічне, так і фізичне, – говорить директорка КЗ «Центр первинної медико-санітарної допомоги Білоцерківської сільської ради», невропатолог і лікар загальної практики-сімейної медицини Марина Яремко. – Навіть маючи хронічні захворювання, більшість наших співвітчизників відкладає візит до лікаря до кращих часів, до перемоги.

Отож фахівці б'ють на сполох, а деякі вже почали діяти рішуче. Так, громадська організація «Інфекційний контроль в Україні» (вона відома тим, що обстежує медичні заклади й допомагає налагодити належні санітарні умови) у співпраці з американською благодійною організацією «Corus International», яка працює у понад 30 країнах світу, реалізує проект,

покликаний подолати негативні наслідки війни з огляду на здоров'я населення. Проект передбачає медичний огляд та обстеження українців на деокупованих територіях і в місцях масового проживання внутрішньо переміщених осіб. Огляди проводять лікарі київського медичного центру «Docos Medical».

До війни це була типова вузькопрофільна клініка експертного рівня, де працювали лише досвідчені фахівці, а для діагностики та лікування використовувалася найсучасніша апаратура. Центр був клінічною базою профільних університетських кафедр.

Навесні 2022 року на базі «Docos Medical» створили мобільну бригаду лікарів, яка поїхала на звільнені від ворога території, щоб надавати кваліфіковану допомогу людям, які зазнали жахів «руського міра». Згодом географія поїздок розширилася, а кількість мобільних бригад зросла, поінформував адміністратор мобільних бригад Микола Вікторович Бабін.

– Територіальні громади, які приймають внутрішньо переміщених осіб, надають їм всебічну допомогу, однак отримати медичні послуги людям складніше, адже кількість лікарів обмежена, – пояснює він. – У межах проекту, який ми реалізуємо спільно з ГО «Інфекційний контроль в Україні» та БО «Corus International», ми вже побували в Миргороді, Великій Багачці, Глобиному, Котельві та інших населених пунктах Полтавщини.

– Коли я дізналася про діяльність

М. С. Яремко і М. В. Бабін.

цієї тріади, вирішила запросити київських лікарів у нашу громаду. Адже потрапити на прийом до столичних медиків може далеко не кожен сільський меш-

канець. А тут фахівці оглядають та обстежують пацієнтів безкоштовно!

Далі на стор. 2

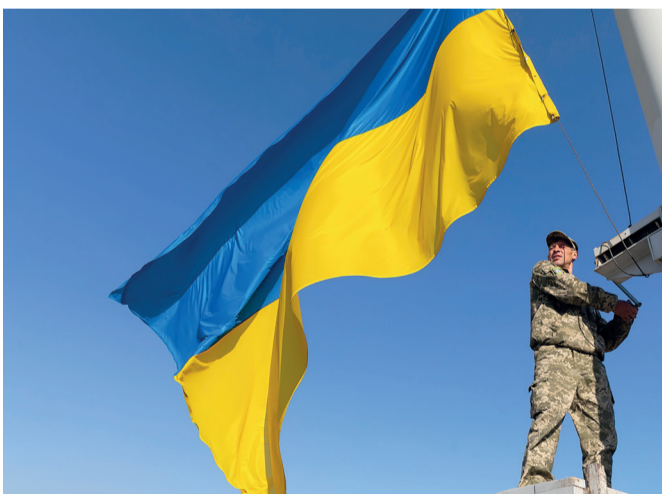
Державний прапор України замайорить на всій території нашої країни

Державний прапор є одним із державних символів кожної країни. Кольори й зображення на прапорі покликані ідентифікувати народ та його традиції, що існують на конкретній території протягом тривалого періоду.

Щороку 23 серпня в Україні відзначають День державного прапора України – офіційне державне свято, присвячене одному з головних символів нашої країни. Проте в українському календарі є ще одна визначна дата, пов'язана з державним прапором – 28 січня. Її ще називають Днем затвердження Державного прапора України. Адже саме 28 січня далекого 1992 року Верховна Рада України ухвалила постанову «Про затвердження Державним прапором України Національного прапора».

Документ офіційно затвердив прямокутне полотнище із двох рівних за шириною горизонтально розташованих смуг: верхньої – синього кольору і нижньої – жовтого.

28 січня в навчальних закладах громади відбулися заходи на вшанування Державного прапора України.

Школярі дізналися історію одного з головних символів нашої країни. Так, поєднання жовтого й блакитного кольорів широко використовувалося в символах Київської Русі. Майже всі герби міст Київщини й України загалом обрамлялися жовто-блакитними кольорами.

Корогви (прапори) Війська Запорозького були різнокольоровими. Проте з XVIII ст. полкові і сотенні козацькі прапори стали виготовляти в основному з блакитного полотнища, на яке жовтою фарбою наносилися хрест, зорі, зброя, постаті святих.

Жовто-блакитний колір став символом боротьби за

національні й соціальні права українського народу. Тож цілком закономірно, що за часів незалежності Державний прапор України поєднав обидва кольори. Вони символізують пшеницю в степах під блакитною аркою неба та уособлюють споконвічне прагнення народу до миру, праці, краси та багатства рідної землі.

Під час заходів педагоги наголошували, що завдяки мужності, героїзму та професіоналізму наших воїнів незабаром будуть звільнені усі тимчасово окуповані ворогом території, тож на них неодмінно замайорить Державний прапор України.

Учителі отримали сучасну техніку

У попередньому номері газети ми повідомляли, що відділ освіти, молоді та спорту отримав 10 ноутбуків, які незабаром передасть у навчальні заклади.

Як уточнив директор Мостовіщинської гімназії О. Г. Нетяга, ці сучасні гаджети називаються хромбуками. Хромбук загалом легший та компактніший у порівнянні з іншими ноутбуками, його акумулятори працюють щонайменше вісім годин. Запускається і вимикається він за лічені секунди.

Техніка надійшла в нашу громаду в межах національного проекту «Ноутбук кожному вчителю», який реалізується завдяки співпраці Міністерства освіти і науки з компанією «Google» та за підтримки Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури ЮНЕСКО.

– Мостовіщинська гімназія вже отримала новенький хромбук. Він виготовлений фірмою Google, працює на операційній системі Chrome OS і дуже зручний для дистанційного навчання. Я особисто вручив його вчительці іноземної мови Олені Миколаївні Корнієнко. Вона викладає англійську мову у кожному класі нашого закладу, й сучасний гаджет стане їй у нагоді для організації дистанційного навчання, – говорить Олександр Григорович. – 30 січня 2023 року Олена Миколаївна взяла участь в онлайн-зустрічі з педагогічними працівниками, які отримали комп'ютерне обладнання (хромбуки).

Цю зустріч організували для підвищення кваліфікації педагогічних працівників Департамент освіти і науки Полтавської обласної військової адміністрації та Полтавська академія неперервної освіти імені М. В. Остроградського.

О. Г. Нетяга передає новенький хромбук О. М. Корнієнко.

Звичайні бляшанки й парафін дарують тепло нашим захисникам на фронті

Попри прогнози військових експертів про те, що взимку бойові дії на фронті суттєво сповільняться, зима для захисників України видалася дуже гарячою. Наші воїни ведуть жорстокі бої на східному й південному фронтах і міцно тримають оборону. Але мороз дається взнаки: мерзнуть ноги, руки, а пальці іноді німіють так, що й автомата не втримати...

На допомогу бійцям приходять волонтери, які доставляють на передову окопні свічки. Важко сказати, хто й коли подумав виготовляти ці вироби, та вони й справді незамінні на фронті. Горять такі свічки довго: від 6 до 8 годин, не задуваються вітром, до того ж дають необхідне бійцям тепло: віддача від згоряння твердого парафіну втричі більша, ніж від деревини. По суті 1 кг парафіну замінює 3 кг дров.

На окопній свічці можна зварити чай чи каву, підігріти їжу, а ще підсушити речі й зігрітися в холодному окопі. Свічки вирішують бійців і як джерело світла: потужності вогника цілком достатньо, щоб підсвічувати собі в темний час доби. Ліхтариком бійці не користуються, бо його видно здалеку й він демаскує позиції.

Жителька Корнієнок Ганна Михайлик про потреби військових добре знає: у неї вітчим, двоюрідні брати, багато друзів та знайомих зараз на передовій. Тож коли у вересні дівчина випадково натрапила в Інтернеті на відео про те, як робити окопні свічки, вирішила власноруч випробувати «рецепт».

Виявилось, що ця процедура нескладна, хоча й потребує часу: треба розтопити на водяній бані парафін або віск, тим часом виготовити та вставити в бляшанку гніт із гофрокартону. Після цього за кілька спроб вилити в баночку гарячий парафін та почекати, поки він вихолоне.

Свій перший виріб Аня використала вдома під час відключення електроенергії: перевіряла, скільки він горітиме. Переконавшись, що свічки й справді вистачає надовго, дівчина вирішила поставити справу на потік.

— Першу партію окопних свічок я зробила, перетопивши парафінові й воскові свічки, які мені принесли односельці, — розповідає Аня. — Люди давали мені й бляшанки з-під консервів, картон. Однак сировина швидко закінчилася. З 1 кг парафіну виходить до 10 свічок, адже вони масивні, товсті, тому й горять так довго.

Через Інтернет Аня знайшла постачальника парафіну — компанію «Пак-Трейд» із м. Житомир. Але для простої дівчини, бухгалтерки АФ «Агроінвест», ціни були не по кишені. І тоді вона вирішила попросити допомогу в жителів громади.

— Я трохи хвилювалася, адже не знала, як люди сприймуть моє прохання, — зізнається дівчина. — Першою мене підтримала Ольга Василівна Кропивка, моя колишня вчителька й директорка Красногорівської школи. Знайомі з Корнієнок, Красногорівки, Дзюбівщини (я там народилася й вросла), теж відгукнулися. Зокрема заступниця директора Красногорівського ліцею й мама мого однокласника Вікторія Михайлівна Омелюк організувала своїх вихованців, і вони збирали бляшанки, картон... Згодом долучилися й інші навчальні заклади. А небайдужі люди з Польщі передали два мішки парафіну й пакет парафінових свічок.

Відтоді Ганна Михайлик ще тричі оголошувала збір коштів. Про всі отримані й витрачені гроші вона докладно звітує на

своїй сторінці у Фейсбуці. Не забуває подякувати особисто кожному, хто перерахував їй кошти. Там же повідомляє й про те, скільки свічок вона виготовила та передала на фронт.

Свої вироби дівчина постачає бійцям через знайомих волонтерів. Інколи за окопними свічками особисто звертаються воїни, які приїжджають у відпустку, або їхні рідні. Ганна нікому не відмовляє, тільки просить замовляти свічки заздалегідь.

— Я можу за вечір виготовити 30–40 свічок, якщо завчасно порізу на смужки й поскручу картоном, — говорить вона. — Але ж іще потрібен час, щоб парафін охолонув. І щоб бляшанок було вдосталь...

Волонтерка закликає жителів громади не викидати бляшанки з-під консервів, а передавати їй. А ще дякує усім, хто підтримує її роботу фінансово. Вона переконана: виготовлені нею свічки — то спільна справа всіх жителів громади, які вболівають за долю наших захисників.

— Зараз мені вже не соромно попросити в людей гроші на парафін чи витягти зі смітника консервну бляшанку. Соромно має бути тим, хто рахує зарплату мого вітчима чи інших бійців на передовій, а сам відсиджується тут, у тилу, — говорить дівчина. — Кожен по-різному сприймає війну. Особисто для мене це біль, сльози, туга, розпач, а ще — гордість за наших воїнів. Нерідко я плачу, коли бачу відео чи фото загиблих дітей, жінок, чоловіків... Та потім збираюся з силами і йду робити свічки для хлопців чи вишивати для них обереги. Але без підтримки земляків я б не змогла цього робити.

Окопні свічки, які виготовляє волонтерка

Ганна Михайлик

Нам же залишається лише опублікувати посилання на сторінку Ганни Михайлик у Фейсбуці та реквізити для перерахування коштів:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100017181669663>
Картка Приватбанку 5168 7574 2579 0427 — Михайлик Ганна Олегівна.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Тисячі добровольців записалися до «Гвардії наступу»

Тиждень тому Міністерство внутрішніх справ України заявило про створення штурмових бригад «Гвардія наступу», до яких можуть вступати добровольці.

Основою цих підрозділів будуть чинні поліцейські, прикордонники та бійці Національної гвардії України. Щоб долучитися до підрозділів, слід заповнити анкету на сайті storm.mvs.gov.ua або подати заявку через Центр надання адміністративних послуг. Бажання українців розгромити ворога й звільнити свою рідну землю просто вражає: за кілька днів до «Гвардії наступу» подали заявки майже 10 тис. добровольців!

У Білоцерківському центрі ПМСД два тижні працюватимуть лікарі столичного медичного центру

Закінчення. Початок на стор. 1

Знайшла контакти, зателефонувала... Однак з'ясувалося, що в села бригада не приїжджає — лише в міста й райцентри, де достатньо хворих із суттєвими патологіями, і де в медичних закладах створено більш-менш прийнятні умови для обстеження пацієнтів, — розповідає М. С. Яремко.

І все ж Марині Сергіївні вдалося умовити керівників проекту направити лікарів у нашу громаду. Не останню роль зіграло те, що Білоцерківський центр ПМСД має чудове реконструйоване приміщення та сучасне медичне обладнання. Зустріти таке в сільській глибинці столичні фахівці не сподівалися.

Пригадалося, як Віктор Володимирович і Оксана Анатоліївна Кордубани ретельно та вдумливо оцінювали проект реконструкції занедбаного медичної амбулаторії, як закуповували необхідне медичне обладнання, добирали зручні меблі для кабінетів, штори на

Прийом веде лікар загальної практики-сімейної медицини, кардіолог Наталія Віталіївна Новікова.

вікна, інші «дрібнички». Віктор Володимирович говорив, що в такий спосіб хоче зробити гідний подарунок своїм землякам. І подарунок справді вийшов на славу! Завдяки йому жителі громади отримали ще й чудову можливість потрапити на прийом до столичних медиків та безкоштовно пройти обстеження, причому — в своїй громаді, практично не полишаючи своїх домівок.

Робота мобільної бригади розпочалася 6 лютого й триватиме два тижні — до 19 лютого включно. Хворих приймають шестеро лікарів: лікар загальної практики-сімейної медицини, кардіолог, окуліст, гінеколог та двоє психологів. Вони працюють із 9.00 до 18.00 без вихідних. Кожен лікар щодня оглядає 16 пацієнтів,

тож планують протягом двох тижнів обслужити понад 1000 хворих. Столичні медики приїхали автомобілем швидкої допомоги й привезли портативне обладнання: апарати УЗД (зокрема вагінальний), холтери, апарат для вимірювання очного тиску та багато іншого. Фахівці чекають на внутрішню переміщеніх осіб та місцевих жителів, які мають хронічні захворювання чи інші проблеми зі здоров'ям. Психологи надають первинну психологічну допомогу за наявності тривожних станів, посттравматичних стресових розладів та інших ситуацій, які потребують допомоги.

Щоб потрапити на прийом, потрібно попередньо записатися за тел. 095 385 73 40.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Столичні медики привезли із собою сучасне портативне обладнання.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Рокита, ветерана праці
**ШТАНЬКА
Петра Григоровича**

і висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.

Поповнення в нашій громаді

Вітаємо В'ячеслава Цикала та Юлію Наконечну (с. Балаклія) та Едуарда і Юлію Любиченків (с. Бірки) з народженням донечок. Бажаємо миру, щастя, злагоди, здоров'я та всього найкращого. Хай дівчатка ростуть кмітливими, розумними, чарівними, веселими, допитливими та активними на радість людям!

Дні народження відзначають члени нашої громади:

5 лютого

ОНИЩЕНКО ВІКТОР ІВАНОВИЧ,
учасник бойових дій
(с. Білоцерківка) – 55 років;

11 лютого

ШЕПЕЛЬ ОЛЕНА АНТОНІВНА
(с. Красногорівка) – 70 років;
ЛОМАКА СВІТЛАНА ТИХОНІВНА
(с. Коноплянка) – 60 років;

13 лютого

ДЗЮБА ВАЛЕНТИНА АНДРІЙВНА
(с. Красногорівка) – 75 років;

14 лютого

ХАРЧЕНКО ЄВГЕНІЯ МИКОЛАЇВНА
(с. Красногорівка) – 75 років;
ЖИДКО ОЛЕГ ВАСИЛЬОВИЧ
(с. Красногорівка) – 65 років;
ГРЕЧКА ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ
(с. Балаклія) – 65 років;
КАРАЩУК ТЕТЯНА ПЕТРІВНА
(с. Бірки) – 60 років;

15 лютого

ЧЕРНИШ ГАННА ВАСИЛІВНА
(с. Рокита) – 90 років;
РИБАЛЬЧЕНКО ВІРА ПРОХОРІВНА
(с. Красногорівка) – 85 років;
СЕМУКА ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ
(с. Рокита) – 65 років;
ВАСЮК СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ,
учасник АТО (с. Коноплянка) – 50 років;
СУХОМЛИН СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ,
учасник АТО (с. Красногорівка)
– 45 років;

18 лютого

ШТАНЬКО МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Рокита) – 70 років;

19 лютого

ТКАЧЕНКО МИКОЛА СЕРГІЙОВИЧ
(с. Попове) – 65 років;
СУБОТА СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ,
захисник України
(с. Білоцерківка) – 55 років;
ТРИКУР ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ,
учасник АТО (с. Балаклія) – 35 років;

20 лютого

ЦИКАЛО ЛІДІЯ ВАСИЛІВНА
(с. Балаклія) – 70 років;

21 лютого

ГУНЧЕНКО МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ
(с. Білоцерківка) – 80 років;
ЧОПЕНКО ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Бірки) – 65 років;

23 лютого

КАЛЕНІЧЕНКО ГАННА КИРИЛІВНА
(с. Білоцерківка) – 80 років;
БЕРКАЛО ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА
(с. Красногорівка) – 70 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів і члени громади вітають іменинників і бажають миру, щастя, гармонії в душі та довгого й цікавого життя. Хай кожен день буде сповнений гарним настроєм, радістю й плідною працею. Хай сонце заглядає у вікна, а щастя – в серце!

Бажаєм здоров'я, щасливої долі, Удачі, кохання і грошей доволі. Нехай у вас буде усе, як бажається, Фортуна нехай вам лише посміхається!

Шотландські благодійники у Красногорівці роздали 1200 піц і подарували дитсадку генератор та обігрівачі

Незабаром рік, як в Україні триває війна. На жаль, деякі наші співвітчизники поводяться, наче ця біда їх не стосується: розважаються, їздять відпочивати на елітні закордонні курорти, а потім ще й хизуються у соцмережах розкішним життям...

А ось шотландські волонтери з благодійної організації «Siobhans Trust» сприйняли трагедію в Україні як свою особисту. З перших днів війни вони допомагають українцям, зокрема вимушеним переселенцям. Спочатку вирушили на кордон України й Польщі, де годували людей, які тікали від російських обстрілів, бутербродами, фруктами, чаєм, кавою. Більше того, волонтери привезли із далекої Шотландії пересувну піч і просто неба готували піцу, яку одразу ж роздавали людям.

Коли потік біженців відчутно спав, Siobhans Trust Ukraine (саме так стала називатися благодійна організація) не припинила допомагати українцям та рушила вглиб країни. Спільна діяльність звела іноземців (бо в команді не лише шотландці, а й громадяни США, Німеччини, Зімбабве та багатьох інших країн) із українськими «колегами» з благодійного фонду «Мрія» (м. Запоріжжя). Тепер вони разом їздять Україною.

Волонтери встигли побувати в Києві, Миколаєві, Одесі, Львові, Рівному, Дніпрі, Запоріжжі та інших містах і містечках, причому разом зі своїми піцамобілями. Це спеціальні пересувні печі на колесах, які дозволяють готувати піцу на відкритому вогні. На площах, скверах, у інших людних місцях благодійники готують та роздають усім бажаним тисячі смачних піц, а ще (і це не менш важливо) – спілкуються з українцями, розповідають про культуру й традиції своїх народів, висловлюють захоплення мужністю українців. Фото й відео з проведених заходів волонтери викладають у соцмережах, і це допомагає у себе на батьківщині донатити на подальшу підтримку нашого народу. Таким чином, заявляють волонтери, вони намагаються «подарувати українцям трішечки щастя».

Дізнавшись про таку діяльність міжнародної команди, поліцейський офіцер нашої громади Євгеній Фененко запросив їх «у гості». Волонтери відгукнулися й 26 січня приїхали в Красногорівку. У свою чергу сільська рада зачасно поінформувала жителів громади про цю подію й навіть організувала підвезення всіх бажаних.

У складі команди, яка побувала в Красногорівці, були шотландець, американець, італієць та німець, а також українці з БФ «Мрія». Волонтери привезли заготовки до піц, ковбасу, сир і приправи та одразу приступили до роботи. Працювали злагоджено, й за лічені хвилини роздавали десятки гарячих і неймовірно смачних піц.

Вони розповіли, що готують страву за класичним італійським рецептом. При цьому напівжартома-напівсерйозно заявили, що головний секрет смачної піци – готувати її з гарним настроєм та любов'ю до людей.

Бажаючих скуштувати справжню італійську піцу не бракувало, однак великих черг не виникало. Того дня жителі нашої громади з'їли аж 1200 піц!

– Коли з піцями було покінчено, один із волонтерів підійшов до мене та сказав, що їхня команда хотіла би роздати ще й гуманітарну допомогу особливо нужденним, – розповідає майор Є. П. Фененко. – Звісно, неможливо за лічені хвилини визначити тих, хто по-справжньому потребує допомоги. Тому гуманітарку, яку роздавали благодійники (а це дитячі памперси, термоси, термокухлі, консерви, ручки тощо) брали всі бажані. Ми подякували благодійникам від усіх жителів громади та подарували талісман із символікою Білоцерківської ТГ.

Однак на цьому сюрпризи не закінчилися. Міжнародна команда вирішила подарувати громаді генератор та обігрівачі. Порадившись із Білоцерківським сільським головою І. В. Лещенком, поліцейський офіцер повіз гостей у Красногорівський дитсадок «Барвінок».

– Вони приїхали до нас, оглянули дитсадок і, схоже, він справив на них приємне враження, – розповідає директорка ЗДО «Барвінок» Г. С. Яковенко. – А потім подарували нам генератор, два масляні обігрівачі-батареї, побутову електроплиту та миючі засоби. Це було так несподівано й дуже приємно!

Волонтери привезли заготовки до піц, ковбасу, сир і приправи й одразу приступили до роботи

Бажаючих скуштувати справжню італійську піцу не бракувало, однак великих черг не було

Євгеній Петрович Фененко на знак вдячності вручив шотландському волонтеру Тому Г'юзу талісман із символікою нашої громади

Фото на згадку: поліцейський офіцер громади Є. П. Фененко і міжнародна команда волонтерів із українським прапором

Галина Степанівна бідкається, що завчасно не знала про візит гостей, інакше принесла би з дому власноруч вишиті рушники, серветки та інші вироби. На щастя, в її робочому кабінеті таки знайшовся один рушник, який вона подарувала іноземцям.

– Хотілося хоч чимось віддячити благодійникам, – зізнається жінка. – Як мені здалося, вишитий рушник сподобався волонтерам. А ми взагалі лишилися дуже

задоволеними. Наш садочок відвідують 22 дітей. Вони тепер будуть постійно в теплі та зі світлом.

Ця подія засвідчила: у цей нелегкий для України час прості люди з усього світу щиро співчують нам і підтримують, чим можуть. Дякуємо їм за це. Україна обов'язково перемає!

Ніна КОРНІЄНКО.

Фото зі сторінки у ФБ Тетяни Івашенко.